

Motie

2025_MO_00011 Motie over de toekomst van de staalproductie bij ArcelorMittal Gent

Beslissing: Afgekeurd in openbare vergadering van 23 juni 2025

Zijn aanwezig bij de beslissing van dit punt:

Rudy Coddens, voorzitter
Zeneb Bensafia, ondervoorzitter; Mathias De Clercq, burgemeester; Hafsa El-Bazioui, schepen; Astrid De Bruycker, schepen; Sofie Bracke, schepen; Evita Willaert, schepen; Joris Vandenbroucke, schepen; Bram Van Braeckvelt, schepen; Burak Nalli, schepen; Filip Watteeuw, schepen; Christophe Peeters, schepen; Johan Deckmyn; Sami Souguir; Sven Taeldeman; Gert Robert; Veli Yüksel; Bruno Matthys; Filip Van Laecke; Karlijn Deene; Anneleen Van Bossuyt; Bert Mispion; Fourat Ben Chikha; Stijn De Roo; Tom De Meester; Patricia De Beule; Ronny Rysermans; Isabelle Heyndrickx; Els Roegiers; Frederik Sioen; Laura Schuyesmans; Gaëlle De Smet; Liesbet De Weder; Sophie Vanonckelen; Sarah Van Acker; Jenna Boeve; Lies Vanpeperstraete; Bob Cammaert; Dilek Arici; Veerle Baert; Stefaan De Winter; Julie Steendam; Yilmaz Cetinkaya; Simon Smagge; Barbara Bonte; Jonas Naeyaert; Pascal Vlaeminck
Mieke Hullebroeck, algemeen directeur; Liesbet Vertriest, adjunct-algemeendirecteur
Wouter Decoodt, Vertrouwenspersoon;

Bevoegd: Sofie Bracke

Betrokken: Filip Watteeuw, Mathias De Clercq, Bram Van Braeckvelt

Juridisch kader

De volgende bepalingen zijn van toepassing inzake de bevoegdheid:

- Het Decreet over het lokaal bestuur van 22 december 2017.

De beslissing wordt genomen op grond van:

- Het Decreet over het lokaal bestuur van 22 december 2017;
- Huishoudelijk reglement van de gemeenteraad en raad voor maatschappelijk welzijn, goedgekeurd in vergadering van 21 en 22 juni 2021.

Motivering

ArcelorMittal heeft bijna 5.000 mensen rechtstreeks in dienst en minstens evenveel onrechtstreeks. De bouw van het eerste staalbedrijf van Vlaanderen – SIDMAR, nu bekend als ArcelorMittal Gent – in 1962, speelde een belangrijke rol in de economische ontwikkeling van de regio. Het staalbedrijf vormt het hart van de industrie in onze haven.

In onze geïndustrialiseerde samenleving en met de energietransitie in gedachten, is staal niet meer weg te denken. Het wordt gebruikt in de bouw, het transport en de industrie. We leven in staal. Het is tevens essentieel voor de bouw van de windturbines en de infrastructuur die nodig is voor de energietransitie.

Maar de toekomst van de staalindustrie in Europa – en dus ook in Gent – staat onder zware druk. Dat is het gevolg van een dalende vraag naar staal (o.a. door problemen in de auto- en bouwsector), een wereldwijde overcapaciteit die de prijzen onder druk zet, structureel hogere energieprijzen in Europa, én de delokalisatieplannen van ArcelorMittal.

ArcelorMittal verklaarde in 2021 te willen investeren in een DRI-installatie en twee elektrische ovens voor de productie van groen staal. In november 2024 kondigde het bedrijf echter aan al zijn investeringen in Europa on hold te zetten. Vandaag blijft daar in Gent – onder voorwaarden – nog slechts één elektrische oven van over. De rest van de investering wordt op de lange baan geschoven. Maar terwijl ArcelorMittal zijn investeringen in Europa stopzet, investeert de staalgigant tegelijk massaal in de VS, Brazilië en India.

Overall in Europa slaan syndicalisten alarm over mogelijke delokalisatieplannen van ArcelorMittal, want die verschuiving is al ingezet. De staalgigant investeert volop buiten Europa en onderzoekt of het staal of halffabricaten naar Europa kan invoeren.

In India wil ArcelorMittal zijn productiecapaciteit tegen 2030 verdrievoudigen. De directie beweert dat deze investeringen bedoeld zijn voor de Indiase markt. Maar tijdens een hoorzitting in de Franse Assemblée Nationale in januari moest de voorzitter van ArcelorMittal France, Alain Le Grix, toegeven dat er al tests zijn uitgevoerd om slabs vanuit India naar Europa te exporteren.

In Brazilië nam ArcelorMittal in 2022 Companhia Siderúrgica do Pecém (CSP) over, een topfabriek die kwalitatieve brammen produceert aan lage kosten, met aanzienlijke uitbreidingsmogelijkheden. Het industrie- en havencomplex van Pecém wil ook een van 's werelds grootste productiecentra voor groene waterstof worden – een essentiële grondstof voor de productie van sponsijzer en dus aan groen staal.

In de VS overweegt ArcelorMittal om te investeren in een nieuwe productie-installatie voor sponsijzer (DRI) in Texas, met het oog op wereldwijde export hiervan.

Ook het plan van ArcelorMittal om een hele reeks ondersteunende functies in Europa – IT, klantenservice, HR, aankoop, enz. – naar India te verhuizen, past in deze strategie. Vakbonden hekelen het gebrek aan transparantie, duidelijkheid en inspraak. Een intern rapport waar de Franse nieuwssite franceinfo de hand op kon leggen, stelt dat deze operatie “de activiteiten van het bedrijf in Europa nog verder zou kunnen verzwakken en als een logistieke en organisatorische springplank zou kunnen dienen voor een bredere delokalisatie.”

ArcelorMittal is een winstgevend bedrijf. De afgelopen jaren werden er miljardenwinsten gerealiseerd in Europa. Het is onaanvaardbaar dat de directie van de groep deze winsten – die dankzij de inzet van de Europese werknemers tot stand kwamen – zou aanwenden om dividenden uit te keren en productie te delokaliseren in plaats van herinvesteren in de toekomst van onze staalindustrie. Bovendien wil de EU vandaag een vrijhandelsakkoord sluiten met Brazilië en India. Deze akkoorden dreigen echter de plannen van ArcelorMittal te vergemakkelijken om industriële activiteiten naar die landen te verplaatsen en vervolgens de geproduceerde materialen naar Europa te importeren.

De productie van groen staal vereist massale investeringen in hernieuwbare energie en waterstof. Vandaag blijven die investeringen echter onvoldoende. Ook daarom nam de Gentse gemeenteraad op 25 november 2024 een motie aan waarin werd gevraagd aan de federale overheid om publieke investeringen te doen in infrastructuur voor hernieuwbare energie, en aan de Europese Commissie om publieke investeringen in duurzame energie te voorzien. Zulke investeringen zouden niet alleen goedkope energie opleveren, maar ook enorme industriële kansen creëren. De energietransitie – van de productie en opslag van hernieuwbare energie tot de renovatie van gebouwen – vereist grote hoeveelheden materialen, onderdelen en technologieën. Dat opent perspectieven voor de staalindustrie, de chemie en de hele industriële keten. Offshore windmolens vergen bijvoorbeeld de meeste staal per geïnstalleerde megawatt.

In plaats daarvan zetten de Europese Commissie en de Belgische regering volop in op bewapening. Maar de enorme militaire uitgaven zullen noch het energieprobleem, noch de vraagcrisis oplossen, en ze zullen dus ook het snelle desindustrialisatieproces dat in Europa aan de gang is, niet stoppen.

In plaats van de Verenigde Staten te volgen in hun logica van militarisering en Koude Oorlog met het globale Zuiden, moet Europa zijn eigen weg kiezen: een weg gebaseerd op publieke investeringen in strategische sectoren zoals energie, en op internationaal vlak een weg van vrede, samenwerking en internationale solidariteit, in het belang van de werkende klasse in Europa én van het globale Zuiden. Een Trumpiaanse handelsoorlog tegen het globale Zuiden zou Europa zuur kunnen opbreken. Het globale Zuiden is een afzetmarkt voor veel industrieën in Europa. Veel bedrijven zijn ook afhankelijk van grondstoffen en technologieën die in het globale Zuiden worden geproduceerd. Met betrekking tot de mondiale overcapaciteit en de internationale concurrentie in de staalindustrie betekent dit dat we de dialoog moeten aangaan en opnieuw initiatieven moeten nemen, zoals in 2016. Toen richtten de 33 grootste staalproducerende landen een Wereldforum voor overcapaciteit in staal op.

Daarom beslist de Gentse gemeenteraad het volgende:

Beslissing

Beslist het volgende:

- 2 stem(men) voor: Tom De Meester; Julie Steendam
- 40 stem(men) tegen: Dilek Arici; Veerle Baert; Fourat Ben Chikha; Zeneb Bensafia; Jenna Boeve; Sofie Bracke; Bob Cammaert; Yilmaz Cetinkaya; Rudy Coddens; Patricia De Beule; Astrid De Bruycker; Mathias De Clercq; Stijn De Roo; Gaëlle De Smet; Liesbet De Weder; Stefaan De Winter; Karlijn Deene; Hafsa El-Bazioui; Bruno Matthys; Bert Misplon; Burak Nalli; Christophe Peeters; Gert Robert; Els Roegiers; Ronny Rysermans; Laura Schuyesmans; Frederik Sioen; Simon Smagghe; Sami Souguir; Sven Taeldeman; Sarah Van Acker; Anneleen Van Bossuyt; Bram Van Braeckvelt; Joris Vandembroucke; Sophie Vanonckelen; Lies Vanpeperstraete; Pascal Vlaeminck; Filip Watteeuw; Evita Willaert; Veli Yüksel
- 5 onthoudingen(en): Barbara Bonte; Johan Deckmyn; Isabelle Heyndrickx; Jonas Naeyaert; Filip Van Laecke

Artikel 1:

De Gentse gemeenteraad vraagt aan de eerste minister en de Vlaamse minister-president om duidelijkheid en transparantie te vragen van ArcelorMittal over de investeringsplannen voor de site in Gent, evenals over eventuele delokalisatieplannen van de groep. Zowel tegenover de vakbonden als tegenover de parlementen.

Artikel 2:

De Gentse gemeenteraad vraagt aan de Europese Commissie en aan de federale regering om zich te verzetten tegen een vrijhandelsakkoord met Brazilië en met India, indien zou blijken dat zulke akkoorden indruisen tegen de belangen van de werknemers in Europa, door ArcelorMittal toe te laten de productie te delokaliseren en de producten vervolgens naar hier te importeren.

Artikel 3:

De Gentse gemeenteraad herhaalt zijn oproep aan de federale regering en de Europese Commissie om publieke investeringen te doen in hernieuwbare energie, die essentieel zijn voor onze industrie. In plaats van massaal te investeren in oorlog, moeten we investeren in energie en in de toekomst van onze industrie.

Artikel 4:

De Gentse gemeenteraad vraagt aan de Europese Commissie om een voortrekkersrol op te nemen in het heropstarten van een internationale dialoog tussen de grote staalproducerende landen, met als doel het probleem van overcapaciteit aan te pakken.

Artikel 5:

De Gentse gemeenteraad brengt deze motie over aan de eerste minister en het federaal parlement, de Vlaamse minister-president en het Vlaams parlement, en de Europese Commissie en het Europees Parlement.